

מ"ת 68713/07/19 - מדינת ישראל נגד שוקי קוסטיקה, בן משה צרוינסקי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 68713-07-19 מדינת ישראל נ' קוסטיקה ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. שוקי קוסטיקה 2. בן משה צרוינסקי

החלטה

לפני בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

רקע דיוני

ביום 29.7.19 הוגש נגד המשיבים כתב אישום, הכולל שני אישומים: הראשון מיוחס למשיב 1 בלבד והשני מיוחס לשני המשיבים.

על פי הנטען במבוא לכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, עסק משיב 1 במתן הלוואות. עובר ליום 27.2.19, נטל נ.א הלוואה כספית ממשיב 1 והיה חייב סכום של 7,000 ₪ (להלן: "החוב"). בני משפחתו של נ.א מתגוררים בדירה בקומה הראשונה של בניין מגורים ברחוב פנחס לבון בחולון (להלן: "הדירה" ו-"הבניין", בהתאמה).

במסגרת האישום הראשון מיוחסות למשיב 1 עבירות של סחיטה בכוח והיזק בזדון.

על פי הנטען באישום זה, בעקבות אי תשלום החוב על ידי נ.א, הגיע משיב 1 ביום 27.2.19 בשעה 09:20 או בסמוך לכך אל הבניין, כשהוא רכוב על גבי אופנוע מ.ר 84-747-87 שבשימוש (להלן: "האופנוע"), במטרה להטיל אימה על נ.א ובכך להניעו לשלם לו את סכום החוב. באותה העת, שהו בדירה הוריו של נ.א ואחיו הקטינים. משיב 1 ירד מהאופנוע, החל צועק מול חלון הדירה את שמו של נ.א, כשהוא מחזיק מתחת לבגדיו חפץ הנחזה להיות אקדח. מ.א,

עמוד 1

אביו של נ.א, ניגש אל מרפסת הדירה והשיב למשיב 1 כי נ.א אינו מתגורר בדירה ואינו מצוי בקשר עם בני משפחתו. אולם, משיב 1 התעקש כי ידוע לו ש- נ.א מתגורר בדירה ומצוי בה ודרש כי יענה לו. בנסיבות המתוארות, נטל משיב 1 מהאופנוע חפץ מתכתי דמוי פטיש (להלן: "הפטיש"), עלה לדירה והחל להלום בעוצמה בדלת הבית באמצעות הפטיש, תוך שהוא גורם לשברים בדלת, כל זאת במטרה להטיל אימה על נ.א ובני משפחתו ובמטרה להניע את נ.א או בני משפחתו לשלם את החוב.

במסגרת האישום השני מיוחסות לשני המשיבים עבירות של קשירת קשר לפשע, סחיטה בכוח, הצתה, גרימת חבלה בכוונה מחמירה והיזק בזדון.

על פי הנתען באישום זה, בהמשך למתואר באישום הראשון ומשלא שולם החוב על ידי נ.א, קשר משיב 1 קשר עם משיב 2 להצית את הדירה על מנת להניע את נ.א לשלם את החוב. במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 27.5.19 בשעה 20:44 (על פי הודעת בא כוח המבקשת על טעות סופר היות ובכתב האישום המקורי נרשם 21:49) או בסמוך לכך, הגיעו המשיבים לבניין כשהם רכובים על האופנוע ובחזקתם בניין. באותה העת, שהו בדירה אחיו הקטינים של נ.א: א.א. קטינה ילידת 2005, ב.ב. קטינה ילידת 2007 ו- ג.ג. קטין יליד 2013, כשהם לבדם בדירה. המשיבים נכנסו לבניין כשהם עוטים על ראשם קסדות, ניגשו אל דלת הדירה והחלו לבעוט ולהלום בחוזקה בדלת, תוך שהם קוראים בשמו של נ.א. א.א. ניגשה לדלת הדירה ואמרה למשיבים מבעד לדלת ש- נ.א אינו מתגורר במקום וכי היא ילדה ואין ברשותה מפתח לדירה. מיד ובסמוך לכך, שפכו המשיבים בניין על הדלת ואל פנים הדירה ושילחו אש בדירה, ביודעם כי בדירה שוהים קטינים ומתוך כוונה לפגוע בהם, ולאחר מכן נמלטו מהמקום, לאחר שקיפלו את לוחית הזיהוי של האופנוע. האש אחזה בדלת, חדרה אל הדירה והציתה את נעלי הבית שנעלה לרגליה ב.ב., אשר עמדה באותה העת בסמוך לדלת, ונגרמו לה כוויות על רגליה. בעקבות האש שאחזה בדירה, נסו הקטינים אל חלון מרפסת הדירה וקפצו מהחלון כש- ב.ב. נושאת על גבה את ג.ג., מגובה של כ- 3 מטרים מן הקרקע. כתוצאה מהקפיצה, נפצע ג.ג. בראשו ונגרם לו חתך מדמם. בשל החבלות שנגרמו לקטינים כתוצאה מההצתה ומהימלטותם דרך חלון מרפסת הדירה בקפיצה אל קרקע חשופה, פונו הקטינים לבית החולים.

יחד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים.

בדיון שהתקיים לפני ביום 24.9.19 שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

בא כוח המבקשת טען כי התשתית הראייתית מורכבת מראיות נסיבתיות ואחרות המצביעות, לשיטתו, על מסקנה ברורה ויחידה בדבר אחריותם של המשיבים למיחוס להם.

באי כוח המשיבים טענו, כל אחד בעניין מרשו, כי המסקנה העולה מתוך הראיות שבידי המבקשת היא כי לא המשיבים היו מעורבים באירועים המיוחסים להם אלא אחרים.

התייחסות מיוחדת לטענות באי כוח הצדדים תיעשה במסגרת הדיון וההכרעה שלהלן.

על פי הוראת סעיף 21(ב)(1) ל"חוק המעצרים", החלטה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המתנהלים נגדו, טעונה בחינה תלת-שלבית: ראשית, יש לבחון קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה הנטענת. במסגרת זו על בית המשפט לבחון האם בידי התביעה ראיות אשר במצבן הגולמי, מבססות סיכוי סביר להרשעה, תוך שבית המשפט איננו נדרש למשקלן של הראיות, או למהימנותם של עדים, לפי ששאלות אלה נותרות להכרעת בית המשפט בהליך העיקרי; שנית, יש לבחון האם, בנסיבות העניין, קמה עילת מעצר; שלישית, וככל שהתשובה לשני התנאים הראשונים היא בחיוב - על בית המשפט לבחון האם קיימת אפשרות להגשים את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של הנאשם פחותה. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות.

להלן אסקור את עיקרי התשתית הראייתית שהוצגה לפני.

עיסוקו של משיב 1 במתן הלוואות וזיקתו לאופנוע:

מדו"ח פעולה שערך השוטר י' פרב ביום 9.7.19, עולה כי בחיפוש בדירתו של משיב 1 נתפסו, בין היתר, 10 המחאות בארון בגדים, לפקודת משיב 1, על סכומים שונים.

מדו"ח סריקת מכשיר טלפון השייך לאשתו של משיב 1 שערך רס"ר א' שלוש עולים ממצאים אלה:

- ממכשיר המשויך למשיב 1 נשלחו למכשיר הטלפון המשויך לאשתו הודעות תמונה בהן רשומים שמות של אנשים ולצדם מספרים. בהודעות מסוג זה שנשלחו אל מכשיר הטלפון של אשתו של משיב 1 בתאריכים 29.5.19, 13.6.19, 24.6.19, 4.7.19, נמצא ברשימות שמו של נ.א ולידו המספר "7".

- משיב 1 השתמש במכשיר הטלפון הנייד של אשתו וביצע שיחות טלפון עם אנשים דרך חשבון ה-Facebook המשויך לה.

- ביומן שיחות באפליקציית ה-WhatsApp במכשיר הטלפון המשויך לאשתו של משיב 1 נמצאה התקשרות שוטפת למכשיר הטלפון המשויך למשיב 2 הרשום תחת השם "בן" ואשר נתפס בחיפוש שנערך בביתו של משיב 2.

מתוך תמליל חקירתו מיום 9.7.19 עולה כי משיב 1 מסר כי עבד כשליח עד שאירעה לו תאונת עבודה וכי כעת אינו עובד. כשנשאל האם מלווה לאנשים כספים - שתק. הלה מסר כי הוא מכיר את נ.א, כי הינם חברים, כי אינו שונא אותו ואינו אוהב אותו, כי נ.א "מותק של בן אדם", אך כשנשאל האם נ.א חייב לו כספים - דבק בשתיקתו. משיב 1 שתק גם כאשר נשאל לגבי ההמחאות שנמצאו בביתו. משיב 1 טען כי לא פגע באנשים וכי לא ייתכן שיפגע ב - נ.א היות ו- נ.א "חבר שלו", "ילד כזה רזה, כזה חולה, כזה אנורקסי", "ילד מסכן" וכי הוא לא "מניאק" ולא "עבריון" "שיבוא על אחד

כזה". משיב 1 טען כי הוא עוזר "לכל העולם בכסף" וכי אין לו מניע לפגוע ב- נ.א. כשנשאל האם יש בינו לבין נ.א עניין של כסף השיב: "וואלה, יש משהו קטן, כמה שקלים. כמה אלפים, אלף, אלפיים, שלוש, ארבע". בהמשך אמר: "ניסיון רצח עושים בשביל חמש אלף" [?]. כשנשאל האם הוא יודע היכן נ.א מתגורר - שתק.

יצוין כי ב"הודעת חשוד", הנלווית לתמליל החקירה, צוין כי משיב 1 מסר ש- נ.א "נראה דחליל".

בתשואל שנערך ל- נ.א ביום 11.7.19 מסר נ.א כי הוא חייב 7,000 ₪ למשיב 1. בתשואל שנערך לו קודם לכן ביום 6.6.19 מסר נ.א כי הוא חייב למשיב 1 סכום נמוך מ- 5,000 ₪.

מנתוני בעלות באופנוע עולה כי משיב 1 נרשם כבעליו של האופנוע ביום 9.1.19 וביום שלמחרת הועברה הבעלות על שמה של אחות אשתו. אשתו של משיב 1 מסרה בהודעתה ביום 24.7.19 כי אינה יודעת מדוע הבעלות באופנוע נרשמה על שמה של אחותה.

על פי דו"ח תנועה, ביום 8.2.19 נתפס משיב 1 נוהג באופנוע כשלוחית הרישוי האחורית אינה תקינה.

הקשר בין המשיבים:

מצילומים של השניים עולה כי בתאריכים 6.5.17 ו- 3.7.19 נצפו השניים יחד.

אשתו של משיב 1, בהודעתה מיום 24.7.19, אמרה כי הגיעה לדיונים בבית המשפט בעניינו של משיב 2 משום שהוא חבר של משיב 1.

הראיות שהוצגו לעיל מבססות את האמור בחלק הכללי בכתב האישום בדבר עיסוקו של משיב 1 במתן הלוואות וחובו של נ.א כלפיו ובדבר בעלותו באופנוע. במיוחד יש להפנות לצילומי המסך שנשלחו ממכשיר הטלפון של משיב 1 ובהם רשימות של שמות אנשים ולצדם מספרים, לרבות שמו של נ.א ולצדו הספרה "7" ולאמרות משיב 1 בחקירה בה מסר כי הוא עוזר להרבה אנשים בכסף ואישר כי נ.א חייב לו כספים תוך שנקב בסכומים שונים של מספר אלפים. חיזוק למסקנה ראייתית זו מתקבל מתוך שתיקתו של משיב 1 ביחס לשאלות בעניין מקורות פרנסתו ועיסוקו בהלוואות.

התשתית הראייתית לאישום הראשון:

מדו"ח פעולה מיום 27.2.19 עולה כי בשעה 09:22 התקבל במשטרה דיווח על אדם שהגיע לביתו של המודיע שברחוב פנחס לבון 3/20 בחולון רכוב על אופנוע וחבוש קסדה לראשו. המודיע מסר כי האדם דפק על דלת ביתו באמצעות פטיש ואחז באקדח. כשהגיע שוטר למקום, מסר המודיע כי פתח את הדלת והחשוד אמר לו "סליחה מדובר בטעות"

מ.א, בן זוגה של אמו של נ.א, מסר בהודעתו ביום 21.7.19 כי דיווח למשטרה על מקרה בו הגיע אדם לדירה וצעק בשמו הפרטי של נ.א, בנה של בת זוגו. לדבריו, ניגש למרפסת הדירה וראה אופנוע שחור ואדם חבוש קסדה שחורה, נושא נשק. העד מסר כי ראה את הנשק וכי אותו אדם קרא בשמו הפרטי של נ.א. לדברי העד, אמר לאותו אדם כי נ.א לא גר פה ואינו בקשר איתם, אך נענה על ידי אותו אדם כי הוא יודע ש- נ.א גר במקום. לדבריו, בשלב זה ניגש האדם לאופנוע, רץ במדרגות והיכה באמצעות הברזל על דלת הדירה. העד מסר כי לשוטר שהגיע לדירה מסר שאינו יודע מה רצה אותו אדם משום שלא רצה לומר ליד מ' אמו של נ.א ש- נ.א חייב כספים בשוק האפור ושאנשים באים לחפש אותו.

מנתוני חברת איתוראן באשר לתנועת האופנוע ביום 27.2.19 עולה כדלקמן:

- בשעה 09:03 אוכן האופנוע ברחוב פתייה ברמת גן ולאחר מכן כשהוא נע על כביש איילון 20 לכיוון רחוב ביאליק 164 בחולון.

- בשעה 09:19 אוכן האופנוע ברחוב ביאליק 164 בחולון במצב של "סגירת סוויץ" וכיבוי מנוע.

- בשעה 09:21 אוכן האופנוע ברחוב ביאליק 164 בחולון כשהוא בעצירה.

- בשעה 09:21 אוכן האופנוע ברחוב ביאליק 164 בחולון במצב של "פתיחת סוויץ".

- בשעה 09:28 אוכן האופנוע ביציאה למחלף דב הוז בחולון ובהמשך על כביש 20 לכיוון דרום.

- בשעה 09:30 אוכן האופנוע ברחוב יוחנן הסנדלר בבת ים ונמצא במקום עד לשעה 13:52.

ממזכר מיום 18.7.19 שערך רס"ר ו' רבייב עולים נתונים אלה:

- רחוב פתייה ברמת גן הוא בפינה של רחוב נגבה ברמת גן סמוך לבניין מספר 8 באותו רחוב.

- רחוב ביאליק 164 בחולון הוא בית פינתי של רחוב פנחס לבון 20 בחולון.

מנתוני מחקר תקשורת למכשיר הטלפון של משיב 1 עולה כי ביום 27.2.19 בין השעות 09:03 - 14:00 לא נענו שיחות על ידו. בין השעות 10:38-12:12 לא נענו שיחות גם במכשיר טלפון נוסף המשויך למשיב 1.

בתשאול שנערך ל- נ.א ביום 24.7.19 מסר נ.א כי משיב 1 ביצע את האירוע מושא האישום הראשון וכי הוא יודע זאת משום שמשיב 1 התקשר אליו באותו הרגע ולאחר האירוע באמצעות אפליקציית WhatsApp.

בא כוח משיב 1 טען כי הראיות שבידי המבקשת אינן מזהות את המשיב 1 כמי שמעורב באירוע. לטענתו, האופנוע המשוך למשיב 1 אוכן בסמוך למועד בו התקבל דיווח על האירוע במוקד המשטרה ברחוב ביאליק 164 בחולון, המרוחק ב- 78 מטרים מכתובת בית משפחתו של נ.א ברחוב פנחס לבון 20 בחולון. לטענת הסניגור, אמנם מדובר בבניין אחד המצוי בפינת הרחובות אולם האופנוע עליו נסע החשוד חנה מול הכניסה לבניין ברחוב ביאליק 164 בחולון.

עיינתי עיין היטב בראיות שהציג לפני בא כוח המבקשת ונתתי דעתי לטיעוני הסניגור בהקשרם. אני סבור כי התשתית הראייתית הקיימת מבססת סיכוי סביר להרשעתו של המשיב 1 בעבירות המיוחסות לו במסגרת האישום הראשון - סחיטה בכוח והיזק בזדון. עיקר תשתית זו הוא בכך שבסמוך למועד הדיווח במוקד המשטרה ביום 27.2.19, בשעה 09:22, נמצא אופנועו של משיב 1 מגיע סמוך לבניין מגורי משפחתו של נ.א בחולון בשעה 09:19, מחנה את האופנוע סמוך לכניסה לבניין שברחוב ביאליק 164 בחולון שהוא פינת הרחוב, ולאחר כשתי דקות מתניע את האופנוע ועוזב את המקום. אני סבור כי למרחק בין הבניין שברחוב פנחס לבון 20 לבין הבניין שברחוב ביאליק 164, עליו הצביע סניגורו של משיב 1, ישנה משמעות המנתקת את האופנוע ואת המשיב 1 מהאירוע משום מרחק של 78 מטרים, שאינו מרחק רב בנסיבות בהן מדובר בחשוד הפועל במהירות ובמנוסה.

מדובר בראיות נסיבתיות, אך כאלה, אשר צירופן יחדיו באותה נקודת זמן רלבנטית, כאשר לא עולה כל אפשרות אחרת מתוך הראיות ואף לא מתוך גרסת המשיב 1, וכאשר קיימות ראיות לכאורה המבססות קשר בין משיב 1 לבין נ.א על רקע חוב כספי של האחרון לראשון ורצונו של משיב 1 בסילוק החוב, הוא הקושר את משיב 1 למיוחס באישום הראשון כמבצע העבירות.

התשתית הראייתית לאישום השני:

המניע:

בשיחה 1735 מיום 1.5.19 מתועד משיב 1 משוחח עם אדם בשם דוד, ושואל אותו "אתה מביא לי היום שקלים?", "מתי תעלה כבר בכסף יא חתיכת נקניק?". בהמשך שואל משיב 1 את דוד "מה חדש בחולון", ובהמשך שואל אותו "תגיד לי אתה רואה את [נ.א.]?". דוד שואל בתגובה: "מה זה?", ומשיב 1 שואל אותו שוב: "נ.א אתה רואה אותו? נ.א הבן זונה הזה?". דוד משיב שלא יצא לו לראות את נ.א ושואל את משיב 1 האם הוא חייב לו "שקלים". משיב 1 עונה: "כן, עם הפנים אדבר איתך".

בשיחה 3164 מיום 27.5.19 שעה 18:10 מתועד משיב 1 משוחח עם אדם בשם מאור ושואל אותו: "אתה תעזור לי עם הדחליל?". בהמשך אומר משיב 1 למאור כי הוא משלם עשר על "הצ'ק שבע" וכי זה לא יוצא לו מהראש. מאור משיב: "אין בעיה סגור" ומשיב 1 אומר לו כי אם יגלה שהוא "משקר" אותו - לא יהיו יותר חברים.

בהודעתו מיום 17.7.19 מסר נ.א כי מאור שחם היה חברו וכי באמצעותו הכיר את משיב 1. כשהושמעה לו השיחה בין משיב 1 לבין מאור מסר כי השניים שוחחו עליו משום שהוא נראה "דחליל".

הוצגה תמונתו של נ.א, וממנה עולה כי תיאורו של משיב 1 אודות נ.א כאדם רזה תואם את תיעוד נ.א.

ממצאי תיעוד מצלמות אבטחה מרחוב נגבה ברמת גן ונתוני חברת איתוראן בנוגע ליום 27.5.19:

מדו"ח סריקת מצלמות מבניין ברחוב נגבה 8 ברמת גן אודות יום 27.5.19, מדו"ח סריקת מצלמות אבטחה שהוצבו בחזית בניין מגוריו של משיב 1 וממזכר מיום 2.6.19 - סקירת פלט איתוראן (שנערכו על ידי מפקח ג' פרץ) עולים ממצאים אלה:

- בשעה 04:05 נכנס משיב 1 למעלית בקומה 25 כשהוא חבוש בקסדה, נועל נעלי "נייק" עם פס לבן מעל הסוליה ואוחז באקדח גז, הדומה לזה שנתפס בביתו ובהמשך תועד יוצא מלובי הבניין.
- לאחר כ- 5 דקות, בשעה 04:11, נראה משיב 1 נכנס לבניין כשהקסדה על ראשו ופניו גלויים כאשר אישה נכנסת אחריו. השניים נכנסים למעלית ועולים לקומה 25. לאחר מכן נראים יוצאים מהמעלית ומשיב 1 פונה ימינה, שם נמצאת דירתו.
- בשעה 05:06 נראה משיב 1 יוצא מן הבניין עם הבחורה ובשעה 05:10 נראה נכנס לתוך הבניין לבדו, עולה לקומה 25 ופונה ימינה לכיוון דירתו.
- בשעה 11:58 נראה משיב 1 נכנס למעלית בקומה 25, יורד ללובי הבניין ויוצא מהבניין.
- בשעה 12:00 נראה משיב 1 חוזר לבניין ועולה לקומה 25.
- בשעה 14:47 נכנס לחניון הבניין רכב מסוג BMW.
- בשעה 14:48 נראה משיב 2 עולה מקומה P1 לקומה 25.
- בשעה 16:34 נראה משיב 2 נכנס למעלית בקומה 25 ויורד לחניון. לאחר מכן נראה יוצא ברכב מסוג BMW מהחניון.
- בשעה 19:03 נראה משיב 2 עולה לקומה 25 יחד עם אחד נתן אמינוב (נחקר באזהרה בפרשה זו - א.ה). באותה שעה נראה אדם נוסף המכונה פ.ח עולה לקומה 25.
- בשעה 20:24 נכנסים למעלית בקומה 25 ארבעה אנשים: משיב 1 חבוש באותה קסדה ולבוש באותם בגדים בהם נראה קודם לכן, משיב 2 עם פנים גלויים אוחז בשתי שקיות מלאות, פ.ח ונתן אמינוב.
- בשעה 20:25 נראים משיב 1 ומשיב 2 כשהוא אוחז בשקית שחורה ניגשים אל אופנוע שחור החונה בחזית הבניין. משיב 2 מורכב על האופנוע.
- עד לשעה 20:33 אוכן האופנוע בכתובת בניין מגוריו של משיב 1.

- בשעה 20:35 אוכן האופנוע בתנועה לכיוון כביש 4.
- בשעה 20:44 אוכן האופנוע ברחוב פנחס לבון בחולון.
- בשעה 20:45 עד שעה 20:48 אוכן האופנוע ברחוב ביאליק 164 בחולון. עורך המזכר מיום 2.6.19 מפקח ג' פרץ ציין כי מדובר בכתובת צמודה לרחוב פנחס לבון 20 בחולון.
- בשעה 20:49 אוכן האופנוע בנסיעה לכיוון מזרח- רחוב ברקת ובהמשך בנסיעה עד לרחוב נגבה 8 ברמת גן.
- בשעה 21:08 אוכן האופנוע ברחוב נגבה 8 ברמת גן.
- בשעה 21:08 נראים המשיבים נכנסים ללובי הבניין. משיב 2 נושא שקית שחורה. השניים עולים לקומה 25.
- בשעה 21:13 נראה משיב 2 יורד במעלית כשהוא מחזיק בשקית.
- בשעה 21:14 נראה משיב 2 מכניס את השקית לרכב, מתכופף לרצפה ובודק את הרכב.
- בשעה 21:15 נראה משיב 2 יוצא עם הרכב מהחניון.
- בשעה 21:29 נראה משיב 2 נכנס ללובי הבניין ללא השקית, עולה במעלית לקומה 25 ופונה ימינה לעבר דירתו של משיב 1.
- בין השעות 18:59- 21:30 לא נענו שיחות במכשיר הטלפון הנייד המשויך למשיב 1.
- בשעה 21:30 ביצע משיב 1 שיחה למכשיר הטלפון של אמו של נ.א ונקלטה ביניהם שיחה 3177 בהאזנת סתר.
- בשעה 01:55 ביום 28.5.19 מתועד משיב 1 מתקשר אל מאור ונקלטה ביניהם שיחה 3200 בהאזנת סתר.

מדו"ח השוואת מוצגים שערך רס"ר רביב עולה כי אקדח הגז אשר משיב 1 מתועד אוחז בו תואם לאקדח תרסיס פלפל שנתפס בביתו. התאמה נמצאה גם בין הקסדה ופריטי הלבוש בהם נראה משיב 1 בתיעוד מצלמות הבניין לבין אלה שנתפסו בביתו.

שיחות שנקלטו בהאזנת סתר ביום 27.5.19:

בשיחה 3177 ביום 27.5.19 שעה 21:30 מתועד משיב 1 מחייג ונענה על ידי נ.א. משיב 1 שואל את נ.א: "מה קורה יא אח?". נ.א משיב: "אח שלי היקר תהיה בריא הבנתי אותך אח שלי בסדר? אתה אח שלי היקר". משיב 1 מפציר ב- נ.א ואומר לו: "מה כפרה עליך תגיד לי?", "התגעגעי אליך חיים שלי, לא התגעגעת אלי?". נ.א משיב: "אין בעיה כן, התגעגעי אליך, רואים שקפצת לביקור היום אה? אין בעיה כל טוב". משיב 1 שואל: "מה?" ו- נ.א משיב שוב: "קפצת לביקור היום אה?". משיב 1 אומר ל- נ.א: "על מה אתה מדבר אני לא מבין אותך, אני לא ראיתי אותך שנים", "אני קפצתי אליך לביקור?". נ.א מתועד אומר למשיב 1: "אל תדאג אח שלי יקר, אנחנו... [נקטע]".

בשיחה 3200 ביום 28.5.19 שעה 01:55 מתועד משיב 1 מתקשר אל מאור ובפתח השיחה אומר משיב 1 למאור: "בואנה ראית החבר מסכן מה עשו לו?", "ראית מסכן מה קרה לחבר שלנו?", "איזה אנשים רעים באמא", "חראם". מאור מאשר כי שמע. משיב 1 אומר למאור: "תשאל אותו אם הוא צריך עזרה בשיפוץ וזה, אני יודע?!". מאור משיב כי ישאל אותו מחר.

ראיות נוספות:

מדו"ח פעולה מיום 27.5.19 עולה כי דיווח על שריפה מרחוב פנחס לבון 18 בחולון התקבל בשעה 20:52.

מתמליל שיחה בין א.ח לבין מוקדן כמוקד 102 ביום 27.5.19 עולה דיווח על קיומם של ילדים בתוך הדירה הבוערת.

מהודעתה של א.א עולה כי שמעה מישהו דופק חזק על הדלת ומנסה לשבור אותה וכן שמעה באותה עת צעקות חזקות מבעד לדלת לשמו הפרטי של נ.א.

מהודעתה של ב.ב עולה כי זו הבחינה במים מתחת לדלת וכשצפתה מבעד לעינית הדלת הבחינה בשני בחורים כשזה שעמד מול הדלת חבש קסדה שחורה, התכופף ואז החלה השריפה. לדבריה, נעלי הבית שנעלה עלו באש.

מהודעתה של א.ד עולה כי שמעה אופנוע חורק ומבעד לחלון דירתה הבחינה בשני רוכבים עם קסדה. לדבריה, נהג האופנוע הרים את משקף הקסדה והיא שמעה את השניים צועקים את שמו הפרטי של נ.א ואת המילים "יא בן זונה. היום אתה מת, היום אתה מת". העדה מסרה כי בנה עלה לדירתם וסיפר כי פגש בשני בחורים עם קסדות ששאלו אותו היכן מתגורר נ.א וכי ראה אותם שופכים בנזין מגלון דלק.

מהודעתו של א.ח עולה כי הגיע לבניין ברחוב פנחס לבון 20 בחולון ועישן סיגריה מחוץ לבניין עם בנה של אחת הדיירות בבניין. לדבריו הבחין בשני גברים מגיעים על אופנוע כשהם חובשים קסדות ועולים לבניין. לאחר כמה דקות, ירדו השניים, עלו על האופנוע, קיפלו את המספר כאשר אחד מהם צעק "מגיע לו או להם למות". העד מסר כי שמע ילדים צורחים בתוך הדירה והוא הנחה אותם לקפוץ מהחלון.

עדה נוספת א.ז מסרה תיאור על הגעתם של שני רוכבים על אופנוע כשהם חובשים קסדות. לאחר מספר דקות שמעה שוב רעש חזק של אופנוע והבחינה בנהג האופנוע יושב על האופנוע ובנוסע רץ מכיוון הבניין אל האופנוע, עולה עליו בקפיצה מהירה והאופנוע נמלט מהמקום. העדה מסרה כי הנוסע המורכב היה גבוה מנהג האופנוע.

צורפו דו"חות רפואיים וצילומי החבלות שנגרמו לקטינים.

בתשאול שנערך ל- נ.א ביום 6.6.19 מסר כי הוא חייב למשיב 1 סכום נמוך מ- 5,000 ₪ וכי אינו חושב שמשיב 1 ביצע את ההצתה משום שמשיב 1 מבצע דברים לבד ולא עם אחרים ואם משיב 1 היה מבצע את ההצתה אז הוא היה יוצר קשר עם נ.א לאחר מכן ואומר לו שיצפה לדברים חמורים יותר.

בתשאול שנערך ל- נ.א ביום 11.7.19 מסר כי כששמע על ההצתה של בית משפחתו, התקשר מיד למאור ג'דה ולמשיב 1 משום שחשד שהם מעורבים באירוע. לדבריו, מאור ג'דה ענה לשיחה ולא ידע על מה מדובר, ואילו משיב 1 לא ענה לשיחות. לאחר כעשרים דקות, התקשר משיב 1 ל- נ.א באמצעות שיחת טלפון קווית מתוך כוונה שהמטרה המאזינה לשיחה תשמע אותה. לדבריו, חייב למשיב 1 7,000 ₪. כשהושמעה לו שיחה 1377 מיום 27.5.19 זיהה את עצמו ואת משיב 1. כשנשאל למה התכוון כשאמר למשיב 1 כי קפץ לביקור, לקח פתק ורשם עליו "בבית של אמא". נ.א מסר כי חשדו כלפי משיב 1 ירד לאחר שקרא באתר "פוסטה" כתבה שהתפרסמה יום לאחר האירוע ובה נאמר כי נעצר חשוד באירוע, וכי מרגע זה חשדו הופנה כלפי נתנאל נסימוב שהוא החשוד שנעצר. נ.א השיב כי הוא מכיר את נתנאל נסימוב וכי היה ביניהם סכסוך שנסגר. נ.א מסר כי מספר לאחר האירוע התקשר אל משיב 1 וביקש ממנו סליחה על כך שהאשים אותו בביצוע ההצתה והסביר לו כי היה נתון בסערת רגשות. נ.א מסר כי משיב 1 אמר לו שנתנאל נסימוב לא ביצע את ההצתה וכי נ.א אינו בעניינים. נ.א מסר כי משיב 1 נכח בביתו שבחולון מספר פעמים וידע שבתוך הבית מונחות ערימות של בגדים על הרצפה.

מזיכרון דברים מיום 14.7.19 שערך פקד ר' אמון עולה כי ביום 12.7.19 הודיע נ.א לחוקר כי אדם בשם רועי גואטה שהוא חבר של משיב 1 יצר עמו קשר וביקש ממנו להודיע למטרה שמשיב 1 אינו מעורב בהצתה וכי ל- נ.א יש הרבה סכסוכים אחרים, בתמורה לכך ש- נ.א יצורף ל"חברה" ויהיה אחד משלהם.

בתשאול שנערך ל- נ.א ביום 17.7.19 מסר נ.א כי רועי גואטה התקשר אליו מספר פעמים וגם נפגש עמו בשבוע האחרון, וביקש ממנו לכתוב תצהיר לפיו אין לו סכסוכים עם משיב 1 ובתמורה לכך רועי גואטה יסגור את חובותיו של נ.א. נ.א מסר כי רועי גואטה ביקש ממנו להיות עמו בקשר קבוע ויומיומי.

גרסתם של המשיבים

משיב 1 טען בחקירתו מיום 9.7.19 כי לא עשה את המעשים המיוחסים. לטענתו, נ.א חבר שלו ולא היה פוגע בו. לטענתו, שמע על האירוע באתר "פוסטה" וגם משיחה שקיים עם נ.א "בתור חבר": "בתור חבר שלי הוא סיפר לי שזה קרה לו". כשנשאל מה סיפר לו נ.א השיב לחוקר: "עזוב, אני לא רוצה, זה לא... לא משנה". משיב 1 טען כי אינו זוכר היכן היה באותו היום משום שאינו זוכר היכן היה לפני חודש וחצי. משיב 1 שתק כאשר נשאל לגבי מקורות פרנסתו, מתן הלוואות בריבית וחובות של אנשים כלפיו. אך אישר כי נ.א חייב לו 5,000 ₪. משיב 1 שייך עצמו לאופנוע אך סירב למסור פרטים בנוגע לשאלה מדוע האופנוע לא רשום על שמו. בחקירות נוספות שב המשיב 1 ועמד על שתיקתו.

משיב 2 טען אף הוא כי לא עשה דבר מהמעשים המיוחסים לו. כשנשאל אודות עיסוקו הנוכחי- שתק, אך בהמשך מסר כי בשנים האחרונות עבד כשליח וכי בחודשים האחרונים ביקש עזרה מאנשים ברחוב. משיב 2 הכחיש כי הוא עוסק במתן הלואות. כשנשאל על היכרותו עם משיב 1 טען כי כבר השיב על השאלה וסירב למסור פרטים. משיב 2 שתק גם כאשר נשאל אודות האופנוע של משיב 1 וטען כי אינו מכיר את נ.א ואינו יודע אם נ.א חייב למשיב 1 כסף. כשהוטחו בו עובדות האישום השני טען כי החוקר משקר וכשנשאל האם היה ברחוב פנחס לבון ביום 27.5.19- שתק ובהמשך טען כי אינו זוכר. משיב 2 שתק גם כאשר נשאל האם הגיע בתאריך הנ"ל עם משיב 1 לביתו של נ.א. בהמשך חקירותיו השיב: "אני לא יודע מה אתם רוצים ממני אני חף מפשע".

באי כוח המשיבים טענו כי הראיות המוצגות אינן מבססות תשתית ראייתית לכאורית וכי לכל היותר קיימת בהן חולשה ממשית המצדיקה חלופת מעצר.

בא כוח משיב 1 טען כי מתוך הראיות עולה שהמבצע של האישום הראשון אינו המבצע של האישום השני היות והמבצע של האישום הראשון ידע את מיקום דירתו של נ.א בבנין ואף ידע שקיימים ילדים בתוך הדירה, ואילו המבצעים באישום השני לא ידעו את מיקום דירתו של נ.א בבנין ולא ידעו שקיימים ילדים בדירה כאשר המבצע באישום הראשון התנצל כששמע שיש ילדים בדירה. בא כוח משיב 1 טען כי אין תיעוד של מספר הרישוי של האופנוע בעוד שעל פי עדותו של משיב 1 לוחית הרישוי של האופנוע השייך לו אבדה, כי הוגשה על כך תלונה במשטרה וכי הותקנה לוחית זיהוי חדשה. לטענתו, על מנת לברר עניין זה פנה הוא למבקשת בבקשה לבדוק את המסמכים שאוחסנו בתא האחסון שבאופנוע. כמו כן טען כי מתוך עדויות עדי תביעה 9-10 עולים סימני זיהוי אודות האופנוע השונים מסימני הזיהוי של האופנוע השייך למשיב 1.

בא כוח משיב 2 טען כי המסקנה העולה מתוך הראיות אינה כזו התומכת בתזוה של המבקשת ובוודאי שלא באופן מובהק. בתוך כך טען כי המשיבים נראים ניגשים לאופנוע בשעה 20:25, עולים עליו ונוסעים מהמקום בתוך 21 שניות אולם על פי נתוני איתורן האופנוע נותר במקום עד לשעה 20:33. כמו כן טען כי משיב 2 אינו נראה מחזיק בקסדה בעוד שעל פי תיאורי העדים שני רוכבי האופנוע חבשו קסדות. בא כוח משיב 2 טען לקיומו של "אליבי סולרי" היות ועל פי נתוני מחקר תקשורת של מכשיר הטלפון המשוך למשיב 2 בין השעות 20:50-20:55 נעשתה במכשיר גלישה באינטרנט כאשר מעת שאוכן בשעה 16:22 ברחוב אלוף שדה 185 ברמת גן לא קיימים נתוני איכון אחרים. על כן טען בא כוח משיב 2 כי לא ייתכן שמשיב 2 היה אחד משני הרוכבים על האופנוע אשר ביצעו את ההצתה, היות ולא ייתכן כי ייסע על האופנוע ללא קסדה כשהוא אוחז בשתי שקיות בידיו, לא ייתכן כי באותו הזמן ובמשך 04:41 דקות, בין השעות 20:50-20:55, בזמן שהאופנוע היה במנוסה, גלש משיב 2 באינטרנט ולא ייתכן כי אחסן את שתי השקיות על האופנוע שאין בו כלל מקום אחסון. לטענת בא כוח משיב 2, בניגוד לטענת בא כוח המבקשת, משיב 2 שיתף פעולה בחקירתו עד לשלב בו החוקרים הטיחו בו אמירות קשות ומסרו לו כי יש להם ראיות נגדו וכי יוגש נגדו כתב אישום.

לאחר שנתתי דעתי לראיות שהוצגו לפני ולטיעוני באי כוח הצדדים, אני סבור כי מסקנה יחידה וברורה עולה מתוך מכלול הראיות הנסיבתיות והיא כזו הקושרת את שני המשיבים לאירוע המתואר באישום השני, כמי שקשרו קשר להצית את דירת בני משפחתו של נ.א וביצעו בצוותא את העבירות המיוחסות להם.

ביום האירוע, כשלוש שעות לפני התרחשותו, בשעה 18:10 יזם משיב 1 שיחה לאדם בשם מאור וביקש ממנו לעזור לו

עם "הדחליל", כינוי בו השתמש משיב 1 בחקירתו בהתייחסו ל- נ.א, תוך שציין כי הוא משלם עשר על "הצ'ק שבע" וכי הדבר לא יוצא לו מהראש. יוזכר בנקודה דיונית זו כי במכשיר הטלפון המשוך לאשתו נמצאו רשימות ששלח המשיב 1 ממכשיר הטלפון שלו הכוללות שמות של אנשים ולידם נקוב מספר, כאשר לצד שמו של נ.א נרשמה הספרה "7".

דיווח על אירוע ההצתה התקבל במשטרה בשעה 20:52.

כחצי שעה קודם לכן, בשעה 20:25, נראו המשיבים יורדים מקומת דירתו של המשיב 1, כשמשיב 1 חבוש בקסדה ומשיב 2 מחזיק בידיו שתי שקיות מלאות, עולים על האופנוע ונעים לכיוון כביש 4.

בשעה 20:45, כ- 5-7 דקות לפני הדיווח למשטרה על אירוע ההצתה, הגיע האופנוע סמוך לרחוב פנחס לבון 20 בחולון, בית מגורי בני משפחתו של נ.א, ועזב את המקום בשעה 20:49, לאחר כארבע דקות בלבד מרגע הגעתו, וכשלוש דקות בלבד לפני שנמסר דיווח למשטרה.

בא כוח משיב 2 טען כי לא ייתכן שמשיב 2 לא חבש קסדה, אולם נראה כי מענה לתמיהתו מתקבל מתוך תיעודו של משיב 2 יורד מביתו של משיב 1 וניגש לאופנוע כשבידו שתי שקיות מלאות. בא כוח משיב 2 אף תמה על כך שנתוני איתוראן מראים שבשעה 20:33 עדיין אוכן האופנוע סמוך לביתו של משיב 1 בעוד שעל פי התיעוד המצולם נראה האופנוע עוזב את המקום. בא כוח משיב 1 טען אף הוא כי אין תיעוד של לוחית הזיהוי של האופנוע ועל כן לא ניתן לזהות את המשיב 1 כמי שמעורב באירוע. אלא שטענות אלה מאבדות כל משמעות ראייתית נוכח נתוני האיכון, הממקמים את האופנוע של משיב 1, בשעה 20:45 סמוך לבית מגורי בני משפחתו של נ.א ברחוב פנחס לבון 20 בחולון. באשר לטענת בא כוח משיב 2 כי מכשיר הטלפון המשוך למשיב 2 אוכן בין השעות 20:50-20:55 בכתובת אחרת ברמת גן, הרי שלא ניתן להתעלם מטענת בא כוח המבקשת כי נתוני גלישה אינם מבססים נתוני איכון, ומכל מקום אין כל ראיה המהווה אינדיקציה להנחה כי מכשיר הטלפון של משיב 2 היה ברשותו.

כעשרים דקות לאחר האירוע, בשעה 21:08, מתועדים המשיבים שבים- יחדיו- לבניין מגוריו של משיב 1, כאשר משיב 2 נראה שוב נושא שקית שחורה מלאה.

בשעה 21:14 מתועד משיב 2 יורד במעלית הבניין כשהוא מחזיק בשקית שחורה מלאה אל החניון, בודק את הרכב עמו הגיע לבניין, יוצא מהמקום, ולאחר כ- 15 דקות מתועד משיב 2 נכנס ללובי של הבניין ועולה לקומת דירתו של משיב 1.

כעשרים דקות לאחר שהמשיבים הגיעו לביתו של משיב 1, בשעה 21:30, ובעת שמשיב 2 מתועד חוזר לדירתו של משיב 1, יוזם משיב 1 שיחה ל- נ.א (3177) בה שאלו "מה קורה?". בתגובה אמר לו נ.א כי הוא יודע שמשיב 1 "קפץ לביקור" אצלו. בניגוד לטענת משיב 1 בחקירתו כי באותה שיחה ובאווירה חברית נ.א סיפר לו נ.א על האירוע, הרי שתיעוד השיחה מלמד אחרת. בתשאול שנערך ל- נ.א ניכר כי נ.א חשש לחשוף את משמעות דבריו למשיב 1 באותה שיחה אך רשם לחוקר על פתק כי התכוון שהמשיב 1 ביקר בבית אמו, הבית בו אירעה ההצתה.

הנתונים הראייתיים מראים, אפוא, כי מעת שיצאו המשיבים רכובים על אופנוע ממקום מגוריו של משיב 1, אוכן האופנוע, כעשר דקות לאחר מכן, בכתובת מגורי בני משפחתו של נ.א ולאחר כעשרים דקות אוכן האופנוע ותועדו השניים חזרה, בכתובת מגוריו של משיב 1, ממנה יצאו. והכל בתוך פרק זמן של כחצי שעה בלבד. המשיבים לא מסרו כל הסבר סביר לנתונים מפלילים אלה ולמעשה נמנעו מלהשיב לשאלות החוקרים. המסקנה העולה מתוך המכלול הראייתי הנסיבתי היא כי בעת קרות אירוע ההצתה, היו המשיבים סמוך לבניין הדירה שהוצתה, לשם הגיעו כשהם רכובים על אופנוע וחובשים קסדות, ועזבו את המקום לאחר כארבע דקות בלבד. יצוין כי במסקנה זו תומכות עדויות דיירי הבניין ועדי ראייה לפיהן שני רוכבים חבושי קסדות הגיעו על אופנוע ונכנסו לבניין בזמן התרחשות ההצתה.

כידוע, ניתן לבסס תשתית ראייתית לכאורית המהווה מסכת של ראיות נסיבתיות, ובלבד שתהיינה הראיות הנסיבתיות על פניהן בעלות עוצמה שיש בה להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה (ראו למשל: בש"פ 8114/06 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (15.11.2006); בש"פ 1466/04 זדה נ' מדינת ישראל (26.2.2004)). וכך נפסק: **"כאשר כל אחת מן הראיות הנסיבתיות בפני עצמה נוטה להצביע על אשמתו של הנאשם יותר מאשר על חפותו - ואפילו אין בה כשלעצמה כדי להרשיעו - הרי ככל שראיות אלה רבות יותר, מגוונות יותר ושלוכות יותר האחת ברעותה, נעשית "חזקת חפותו" של הנאשם לאפשרות רחוקה יותר וקלושה יותר. יש כאן, כביכול, מעין תמונת הרכבה ("פזל"), שככל שמצטרפים זה לזה חלקים רבים יותר, מגוונים יותר ושלובים יותר זה בזה, הולכת ומתהווה תמונה, שבעיקרה היא ברורה לחלוטין, אפילו נעדרים אחדים ממרכיביה. יתר על כן, תיתכן אפשרות אחרת, שונה, שכל אחת מן העובדות, המובאות להוכחת אשמתו של הנאשם, היא תמימה ומקרית לחלוטין, כשהיא בפני עצמה, אולם עצם צירופן יחד אינו יכול - מבחינה הגיונית - להיות תמים ומקרי" (ראו: בש"פ 8006/09 בוכניק נ' מדינת ישראל (25.10.2009); בש"פ 9877/03 מדינת ישראל נ' עקירו (25.11.2003)).**

בהתאם לכך, אני סבור כי יש בהצטברותן של הראיות הנסיבתיות הלכאוריות שהונחו לפני לבסס מסקנה ברורה ויחידה הקושרת את המשיבים למיוחס להם באישום השני, כמי שהגיעו יחדיו, רכובים על אופנוע, לדירת בני משפחתו של נ.א, ביצעו את מעשי ההצתה והסחיטה בכוח וגרמו לחבלות לקטינים ששהו באותה עת בדירה בנסיבות מחמירות ולהיזק בזדון. התמונה המתקבלת מהמכלול הראייתי אינה תמימה ומקרית, אלא כזו הנוטה יותר להצביע על אשמתם של המשיבים מאשר על חפותם. למותר לציין כי להתנהלותם הפתלתלה של המשיבים בחקירה ולבחירתם בשתיקה כל אימת שהוטחו בפניהם ראיות מפלילות קיימת משמעות ראייתית בבחינת חיזוק לראיות הקיימות.

עוד אני סבור כי קיומה של תשתית ראייתית לאישום אחד בעניינו של משיב 1 מחזקת את קיומה של תשתית ראייתית לאישום האחר, באשר יש בראיות ללמד כי בסמוך מאוד לזמן התרחשותם של שני האירועים שבשני האישומים עד כדי זמן מקביל לכך, היה האופנוע של המשיב 1 בסמוך ביותר לדירת בני משפחתו של נ.א. טענת בא כוח משיב 1 כי הראיות מלמדות ששני מבצעים שונים מעורבים בכל אחד משני האישומים אינה עולה בקנה אחד עם מערכת הראיות הנסיבתיות ועם המסקנה המפלילה העולה מהן ביחס למשיב 1.

חשוב להדגיש באשר לשני האישומים דהיינו שני האירועים, ביום 27.2.19 ו- 27.5.19, כי על פי נתוני איתורן בזמנים הרלבנטיים היה האופנוע סמוך ביותר לדירה בה אירעו האירועי האלימות. מנגד משנשאל המשיב 1 באשר להסברו בדבר

האיכונים, כאמור, שתק ולא נתן כל הסבר (אפנה לחקירת המשיב 1 מיום 24.7.19 משורה 80 עד שורה 83). העולה מתוך נסיבות אלה היא מסקנה ברורה: המשיב 1 קשור למקום הדירה, קשר הנוצר מאיכוני האופנוע, ולעומת זאת, אין בפי המשיב 1 הסבר. מעבר לכך, עיון בחקירות המשיב 1 מעלה כי ככל שנשאל שאלה כלשהי בקשר לאופנוע, שתק ומילא פיו מים.

לאור כל האמור, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעת המשיב 1 באישום הראשון ולהרשעת שני המשיבים באישום השני.

המשך דיון בעניינם של המשיבים יתקיים לפני ביום 11.11.19 שעה 09:30.

המשיבים יובאו באמצעות שב"ס.

המזכירות תעדכן היומן ותעביר החלטה זו לבאי כוח הצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, א' חשוון תש"פ, 30 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.